

ПРАВИЛНИК
за издаване на българските документи за самоличност
(приет с ПМС № 61 от 2 април '99 г., обн. ДВ бр. 33 от '99 г.,
изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.)

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 1. Правилникът регламентира условията и реда за издаване на българските документи за самоличност, както и организацията на тази дейност.

Чл. 2. Български документ за самоличност се подменя в срок до 30 дни с нов при:

1. изтичане срока на валидност на документа;
2. загубване, кражба, повреждане или унищожаване на документа;
3. изчерпване на страниците на паспорт или заместващ го документ.
4. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) в случаите по чл. 9, ал. 1 от Закона за българските документи за самоличност.

Чл. 3. (1) Български документ за самоличност се връща на органа, който го е издал, в случаите на:

1. смърт на притежателя от близките на починалото лице или от органа, установил неговата смърт;
2. загубване на българско гражданство от лицето или от изрично упълномощено от него лице при получаване на достоверителен документ за това;
3. установяване, че документът е нередовен;
4. отпадане на основанията за неговото издаване или ползване;
5. получаване на нов документ за самоличност от същия вид.

(2) Дипломатическите или консулските представителства на Република България в срок 14 дни уведомяват компетентните органи на Министерството на вътрешните работи за настъпилите събития и факти по ал. 1 и в срок 60 дни връщат документа за самоличност на органа, който го е издал.

Чл. 4. (1) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Имената и месторождението на българските граждани в българските документи за самоличност се изписват на кирилица и латиница чрез английска транслитерация.

(2) (Нова - доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) По искане на гражданите имена и месторождения, съдържащи характерни букви и буквосъчетания, могат да бъдат изписани на латиница както в представени предишни документи за самоличност или в други официални документи, но само с букви от приложение № 4.

Чл. 5. Българските граждани декларират чрез попълване на декларация притежаваните от тях документи за самоличност, издадени от друга държава, в срок до 60 дни от придобиването им пред българските дипломатически или консулски представителства или пред компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, които в срок до 14 дни уведомяват компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Оригиналет на декларацията се изпраща при първа възможност.

Раздел II

Заявление за издаване на български документ за самоличност. Подавано и приемане на заявление

Чл. 6. Български документ за самоличност се издава въз основа на подадено от лицето заявление.

Чл. 7. (1) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Данните в заявлението за издаване на български документи за самоличност се попълват на пишеща машина или четливо с ръкописен текст.

(2) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Имената се изписват без съкращения. Съставните фамилии имена се изписват с тире между тях. Когато собственото или бащиното име е съставно, то се изписва съгласно представения достоверителен документ за раждане, за брак или за самоличност или съгласно влязло в сила съдебно решение.

(3) (Нова - доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) На чужденците и българските граждани, родени извън територията на Република България, имената се изписват както са изписани в националните им документи за самоличност или в акта за раждане.

(4) (Предишна ал. 3 - изм. ДВ бр. 14 от 2000 г.) В графите, в които лицето не посочва данни, се записва „не“.

Чл. 8. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) (1) Заявлението за издаване на български документи за самоличност - лична карта и паспорт, се подава в районното полицейско управление (РПУ) или в съответната регионална дирекция на вътрешните работи (РДВР) по постоянен адрес или в Дирекцията на Национална служба „Полиция“.

(2) При подаване на заявлението по ал. 1 лицата представят и удостоверителни документи по гражданското състояние, потвърждаващи данните в него. При подмяна на български документи за самоличност поради промяна на постоянния адрес се представя и удостоверителен документ от съответната общинска администрация.

(3) При констатиране на несъответствие или липса на единен граждански номер (ЕГН), в резултат на което не могат да бъдат проверени данните за лицето в Автоматизираната информационна система „Български документи за самоличност“, заявлението не се приема. В тези случаи на лицето се издава служебна бележка за извършване на корекция от органите на общинската администрация в Национална база данни „Население“ (НБД - „Население“).

(4) При несъответствие в останалите лични данни заявлението за издаване на български документи за самоличност се приема, като по служебен път се изпраща съобщение за корекция до общинската администрация.

(5) Документите за самоличност на военнослужещите на наборна военна служба, пуснати в домашен отпуск с цел подаване на заявление за издаване на документ за самоличност, се издават с предимство срещу представяне на военна книжка.

Чл. 9. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Заявленията за експресно (8 работни часа) или бързо (3 работни дни) издаване на български документи за самоличност - лична карта и паспорт, се подават в Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) и в РДВР, както и в определени от директора на Национална служба „Полиция“ районни полицейски управления.

Чл. 10. (1) При подаване на заявлението заявителят прилага към него и цветна снимка, която да съответства на изискванията съгласно приложение № 3.

(2) Министерството на вътрешните работи организира отпечатването и разпространението на дуплянки с изискванията към снимките в заявлението.

(3) Снимките за документите за самоличност се изготвят от фотографии с регистрация по Търговския закон, запознати с изискванията към тях, които се поставят на видно място в ателието им.

Чл. 11. (1) При подаване на заявлението заявителят полага подпис под снимката в присъствието на длъжностното лице.

(2) При издаване на паспорт на лица до 14-годишна възраст те не полагат подпис.

(3) Подписът се полага от гражданина лично. В случаите, когато лицето не може да се яви, за да подпише заявлението, неговият подпис върху лицевата страна на заявлението се полага предварително и лично пред нотариус. В този случай нотариусът прави заверка с подпис, дата и печат в полето за служебна информация на заявлението. След това упълномощеното от заявителя лице подава заявлението в съответната служба.

(4) Подписът се полага в контурите на определеното в заявлението поле за подпис.

(5) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Гражданинът се подписва с предоставено от длъжностното лице пишешо средство с черен цвят.

(6) Български гражданин, живеещ постоянно в чужбина, се подписва според възприетия от него начин на български или на чужд език (по негов избор). Този подпис трябва да съответства на подписа на лицето в документите му за самоличност на държавата, в която постоянно живее.

(7) Подписът на чужд гражданин в български документ за самоличност трябва да съответства на подписа му в документите му за самоличност в чужбина.

(8) При получаване на документ за самоличност или при отказ лицето или упълномощеният от него представител попълва собственооръчно на указаното място на последната страница от заявлението: имената на заявителя; номера на документа за самоличност или отказа; вида на документа за самоличност; мястото на издаване и датата, след което полага подписа си пред длъжностното лице.

(9) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Подписите на родителите при издаване на паспорт на лица, ненавършили 18 години, се полагат в присъствие на длъжностно лице. При отсъствие на родителите

подпис полага упълномощено от тях лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

Чл. 12. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Заявление за издаване на документ за самоличност не се приема в следните случаи: 1. когато е попълнено нечетливо или е с поправки, зачертаване и изтриване;

2. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) 2. в случаите по чл. 8, ал. 3.

3. когато приложената снимка не отговаря на изискванията;

4. при явно несъответствие на образа на лицето с образа от снимката.

Чл. 13. При промени в гражданското състояние и в случаите по чл. 2, т. 1 към заявлението се прилагат официални документи или заверени по законоустановения ред копия относно новите обстоятелства.

Чл. 14. Българските граждани, които живеят предимно в чужбина, при подаване на заявлението посочват в него освен постоянния си адрес на територията на Република България и адрес на територията на държавата, където пребивават.

Чл. 15. Към заявлението се прилага и документ за платена държавна такса.

Чл. 16. При приемане на заявление за издаване на документ за самоличност длъжностното лице: 1. завежда заявлението в регистър;

2. попълва и връчва на гражданина талон за прието заявление;

3. класира заявлението в съответна папка според вида на искания документ и вида на услугата.

Чл. 17. (1) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) В случаите на загубване, кражба или унищожаване на български документ за самоличност лицето незабавно подава писмена декларация относно тези обстоятелства в най-близкото РПУ.

(2) Декларацията по ал. 1 се изпраща на органа, който е издал личната карта.

Глава втора

РЕД ЗА ИЗДАВАНЕ НА ЛИЧНИ КАРТИ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ

(Загл. изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.)

Чл. 18. Лична карта се издава и подменя въз основа на заявление, подадено от гражданина, по реда на глава първа.

Чл. 19. Личната карта се издава и подменя в срок до 30 дни от датата на приемане на заявлението.

Чл. 20. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) При издаване на първа лична карта към заявлението се представя и удостоверителен документ за раждане. По изключение могат да се представят и официални документи, удостоверяващи данните за раждане.

Чл. 21. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) При подмяна на лична карта към заявлението се прилагат:

1. при загубване, кражба или унищожаване удостоверение от Министерството на вътрешните работи;

2. при промяна на ЕГН - удостоверителен документ от съответната служба ГРАО към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, обслужваща общината по постоянен адрес;

3. при промяна на имената официален документ, удостоверяващ промяната;

4. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) при промяна на постоянен адрес - удостоверителен документ от съответната общинска администрация;

5. при придобиване на българско гражданство - официален документ за придобиване на българско гражданство;

6. при съществени и трайни изменения на образа официален документ от съответните компетентни органи;

7. при промяна на пола официален документ от съответните компетентни органи;

8. при изтичане срока на валидност на личната карта, както и в случаите по т. 2, 3, 4, 6 и 7 - старата лична карта.

Глава трета

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА ИЗДАВАНЕ НА ПАСПОРТИ И ЗАМЕСТВАЩИ ГИ ОКУМЕНТИ

Раздел I

Паспорти

Чл. 22. Паспорт се издава или се подменя въз основа на заявление, подадено по реда на глава първа.

Чл. 23. Отделните видове паспорти, както и заместващите ги документи се издават на български граждани за преминаване на държавната граница през граничните контролно-пропускателни пунктове и за пребиваване извън страната.

Чл. 24. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Паспорт се издава или се подменя в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.

Чл. 25. Дипломатически паспорт се издава и се подменя въз основа на подадено заявление от лицето до началника на управление „Консулско“ на Министерството на външните работи.

Чл. 26. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Моряшки паспорт се издава или се подменя въз основа на подадено заявление от лицето до директора на Изпълнителната агенция „Морска администрация“ към министъра на транспорта и съобщенията.

Чл. 27. (1) В случаите на загубване, кражба или унищожаване на паспорта лицето незабавно подава писмена декларация относно тези обстоятелства в най-близкото РПУ, а пребиваващите в чужбина лица в съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България.

(2) Декларацията по ал. 1 се изпраща на органа, който е издал паспорта,

(3) Дипломатическите и консулските представителства уведомяват в срок до 7 дни Дирекцията на Национална служба „Полиция“ при Министерството на вътрешните работи (ДНСП - МВР) за декларацията по ал. 1. Оригиналът на декларацията се изпраща при първа възможност.

Чл. 28. (1) Българските граждани, живеещи в чужбина, подават заявление за издаване на паспорт в дипломатическото или консулското представителство на Република България, което го препраща чрез Министерството на външните работи до ДНСП - МВР.

(2) (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Когато заявлението за издаване на паспорт по реда на ал. 1 не е препратено по служебен път чрез Министерството на външните работи до ДНСП - МВР, то трябва да бъде със заверени подписи и снимка от длъжностно лице в съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България. В тези случаи заявлението се подава в РПУ или в съответната РДВР по посочения постоянен адрес от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(3) (Отм. - ДВ бр. 14 от 2000 г.)

Раздел II

Документи, заместващи паспорта

Чл. 29. (1) Временен паспорт за завръщане в Република България се издава на български граждани, които са загубили, повредили, унищожили паспортите си или заместващите ги документи или имат наложена принудителна административна мярка по Закона за българските документи за самоличност.

(2) Заявлението за издаване на временен паспорт се подава лично от лицето в съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България.

Чл. 30. (1) На служебни лица и на такива по съответни международни договори се издава граничен пропуск.

(2) Граничният пропуск служи за преминаване на държавната граница през конкретен граничен контролно-пропускателен пункт и за движение в зоната, определена в съответната спогодба.

(3) Заявлението за издаване на граничен пропуск се подава лично в звената за документи за самоличност в РДВР, на чиято територия се намира граничният контролно-пропускателен пункт.

Чл. 31. (1) Временен паспорт за окончателно напускане на Република България се издава на лица, загубили българско гражданство.

(2) Заявлението за издаване на временен паспорт се подава лично от лицето в ДНСП -МВР след представяне на удостоверителен документ от Министерството на правосъдието.

Чл. 32. Документите по чл. 29, 30 и 31 се издават в срок до 30 дни от датата на приемане на заявлението.

Глава четвърта

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС

Условия и ред за издаване и за подменяне на свидетелство за управление на моторно превозно средство

Чл. 33. Свидетелство за управление на моторно превозно средство (МПС) се издава и се подменя въз основа на подадено заявление в звената „Пътна полиция“ на РДВР или на СДВР по постоянния адрес на заявителя и след представяне на лична карта или паспорт.

Чл. 34. Свидетелството за управление на МПС се издава по реда на правилника след придобиване на правоспособност по Закона за движението по пътищата.

Чл. 35. При издаване и подмяна на свидетелство за управление на МПС освен документите, изисквани в съответствие с актовете по прилагането на Закона за движението по пътищата, се изискват и:

1. документ за платена държавна такса;
2. предишното свидетелство за управление на МПС - при подмяна;
3. при изгубено, откраднато, повредено или унищожено свидетелство за управление - декларация за съответното обстоятелство.

Чл. 36. За начална дата на срока на валидност на свидетелството за управление на МПС се счита датата на издаването му.

Чл. 37. На чужденците с разрешено дългосрочно пребиваване в Република България и с придобита правоспособност съгласно Закона за движението по пътищата се издава свидетелство за управление на МПС по реда на тази глава.

Чл. 38. (1) Данните от заявлението се сверяват в информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност.

(2) При съответствие на данните се издава свидетелство за управление на МПС.

(3) При несъответствие на данните от заявлението с данните от информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност, документ по ал. 2 не се издава до привеждането им в съответствие.

Чл. 39. (1) Свидетелството за управление на МПС се издава при обикновена услуга до 30 дни и при бърза услуга до 10 дни от приемане на заявлението.

(2) Издаденото свидетелство за управление на МПС се получава лично от заявителя,

Глава пета

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА ИЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ НА ЧУЖДЕНЦИ, ПРЕБИВАЩИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I

Български документи за самоличност, издавани на чужденци

Чл. 40. (1) На чужденците с разрешено пребиваване над 3 месеца в Република България и навършили 14годишна възраст се издават български документи за самоличност след представяне на заявление.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава от чужденеца в звената за документи за самоличност при РДВР или СДВР, където е разрешено пребиваването им, след представяне на редовен национален документ за задгранично пътуване.

(3) Заявлението на чужденец с разрешено постоянно пребиваване в Република България се подава в РДВР и в СДВР по постоянния адрес.

(4) Документи за самоличност, предназначени за пътуване зад граница, се издават и на лица под 14-годишна възраст.

Чл. 41. (1) Към заявлението по чл. 40, ал. 1 се прилагат:

1. удостоверение за разрешено пребиваване в Република България;
2. една снимка съгласно приложение № 3;
3. документ за платена държавна такса.

(2) Освен приложенията по ал. 1 чужденците с разрешено постоянно пребиваване и лицата без гражданство, установили се трайно и преимуществено в Република България, представят и удостоверение за вписване в регистрите на населението.

Чл. 42. (1) Заявлението и приложенията към него на чужденците с разрешено постоянно пребиваване в Република България и на лицата без гражданство се изпращат в ДНСП - МВР за издаване на български документ за самоличност.

(2) На чужденците с разрешено продължително пребиваване в Република България след приемане на заявлението и приложенията се издава български документ за самоличност от РДВР или СДВР.

(3) Българските документи за самоличност на чужденци се издават в срок до 30 дни от датата на приемане на заявлението.

Чл. 43. (1) Българските документи за самоличност на чужденци се подменят при:

1. загубване, кражба, унищожаване или в други случаи, когато не може да бъде представен издаденият документ;

2. изтичане на срока на валидност или повреждане;

3. промяна на статута на пребиваване;

4. промяна на постоянен адрес за чужденците с разрешено постоянно пребиваване.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 към заявлението се прилага декларацията относно обстоятелствата, а в случаите по т. 2 и 3 предишният документ за самоличност.

Чл. 44. (1) Данните от заявлението се проверяват в информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност.

(2) При съответствие на данните се издават:

1. карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец на чужденците с разрешено постоянно пребиваване и вписани в регистрите на населението;

2. карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец на чужденци с разрешено пребиваване до една година;

3. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство на лица без гражданство, установили се преимуществено и трайно и придобили този статут на територията на Република България;

4. временна карта на чужденец на чужденци, чиито национални документи за самоличност са отнети в предвидените от Закона за чужденците в Република България случаи;

5. временно удостоверение за напускане на Република България.

(3) При несъответствие на данните от заявлението с данните от информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност, документ по ал. 2 не се издава до привеждането им в съответствие със Закона за българските документи за самоличност.

Чл. 45. Персонализираният документ за самоличност се връчва лично на заявителя. Чл. 46. (1) В случаите на загубване, кражба или унищожаване на издадения български документ за самоличност чужденецът незабавно подава писмена декларация относно тези обстоятелства в най-близкото РПУ.

(2) Декларацията по ал. 1 се изпраща на органа, който е издал документа.

Раздел II

Български документи за самоличност, издавани на бежанци

Чл. 47. (1) На чужденци, които са в процедура за предоставяне на статут на бежанец, и на чужденци, получили статут на бежанец, навършили 14-годишна възраст, се издават български документи за самоличност след подаване на заявление в ДНСП - МВР.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава лично след представяне на официален документ, издаден от органите, които предоставят статут на бежанец и убежище.

(3) Документ за самоличност, предназначен за пътуване зад граница на бежанец, се издава и на лица под 14-годишна възраст.

Чл. 48. (1) Към заявлението по чл. 47, ал. 1 се прилагат:

1. копие от официалния документ по чл. 47;

2. една снимка съгласно приложение № 3;

3. документ за платена държавна такса.

(2) Чужденците със статут на бежанец прилагат удостоверение за вписване в регистъра на населението по постоянния адрес.

(3) Българските документи за самоличност на бежанци се издават в срок до 30 дни от датата на приемане на заявлението.

Чл. 49. (1) Българските документи за самоличност на бежанци се подменят при:

1. загубване, кражба, унищожаване или в други случаи, когато не може да бъде представен издаденият документ;

2. изтичане на срока на валидност или повреждане;

3. промяна на статута на пребиваване в Република България;

4. промяна на постоянен адрес на бежанец.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 към заявлението се прилага декларация относно обстоятелствата, а в случаите по т. 2 и 3 предишният документ за самоличност.

Чл. 50. (1) Данните от заявлението се проверяват в информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност.

(2) При съответствие на данните се издават:

1. временна карта на бежанец на чужденците, които са в процедура за предоставяне на статут на бежанец;

2. карта на бежанец на чужденци със статут на бежанец;

3. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец на чужденци със статут на бежанец.

(3) При несъответствие на данните от заявлението с данните от информационните фондове, свързани с българските документи за самоличност, документ по ал. 2 не се издава до привеждането им в съответствие със Закона за българските документи за самоличност.

Чл. 51. Персонализираният документ за самоличност се връчва лично на заявителя. Чл. 52. (1) В случаите на загубване, кражба или унищожаване на издадения български документ за самоличност чужденецът незабавно подава писмена декларация относно тези обстоятелства в най-близкото РПУ.

(2) Декларацията по ал. 1 се изпраща на органа, който е издал документа.

Глава шеста

ПОЛУЧАВАНЕ НА ПЕРСОНАЛИЗИРАН ДОКУМЕНТ ЗА САМОЛИЧНОСТ

Чл. 53. Персонализираният документ за самоличност се получава лично от заявителя след:

1. попълване на съответната графа за получаване в заявлението;

2. полагане на подпис на стр. 3 на паспорта;

3. връщане на предходния документ за самоличност от същия вид, ако има такъв.

Чл. 54. Документите за самоличност на малолетните, непълнолетните и на поставените под запрещение лица се получават от техните родители, настойници или попечители, които подписват заявлението.

Чл. 55. Инвалидите с физически недъзи на горните крайници и неграмотните лица удостоверяват получаването на лични карти съгласно разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 56. Длъжностното лице, което връчва документа за самоличност, сверява данните от заявлението с данните от документа и удостоверява съответствието им с подпис в заявлението.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) До 31 декември 2000 г. се подменят всички документи на българските граждани от стария образец с документи за самоличност в съответствие със Закона за българските документи за самоличност.

§ 2. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Българските граждани подменят документите от стария образец с документи за самоличност, както следва:

1. до 20 март 2000 г. - младежите, подлежащи на повикване във въоръжените сили с останалата част от набор 1981 г.;

2. до 30 юни 2000 г. - лицата, родени след 31 декември 1960 г.;

3. до 31 декември 2000 г. - лицата, родени преди 31 декември 1960 г.;

4. всички лица по т. 3 по собствено желание могат да подменят документите си за самоличност преди 30 юни 2000 г.;

5. до 31 декември 2000 г. се подменят документите за самоличност на младежите, намиращи се на наборна военна служба през 2000 г.

§ 3. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Министерството на вътрешните работи създава организация за подмяна на документите за самоличност на българските граждани, живеещи в отдалечени и труднодостъпни райони на Република България, чрез създаване на временни пунктове съвместно със съответните общински и областни администрации.

§ 4. Свидетелството за управление на МПС се подменя след издаване на лична карта или паспорт на съответния гражданин.

§ 5. (Изм. доп. ДВ бр. 14 от 2000 г.) Отпечатването и разпространяването на заявленията се организират и контролират от Министерството на вътрешните работи.

